

Буває так - несеш поволі свого нелегкого хреста...

Анатолій Клименко

Буває так - несеш поволі свого нелегкого хреста
І знаєш - перекласти годі його на іншого хребта.

Несеш поволі, обережно ти ношу тяжкую свою,
Всього три слова, а так важко сказати — Я тебе люблю.
Перечепитсь небезпечно, йдучи по стежці вузькій і крутій.
А раптом сили встать не стачить нозі натовленій, слабкій.

Та не піду в обхід широким шляхом,
піду вже стежкою крутою.
А може десь там, в вишній далі,
я знов зустрінуся з тобою.